

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 663/11
27.01.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Р.Р. из Г.Д, кога заступа пуномоћник Б.К, адвокат из Б, за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда, Одељење у Нишу II-2 У 10210/11 од 17.11.2011. године, са противном странком Министарством унутрашњих послова, Сектор финансија, људских ресурса и заједничких послова, Управа за људске ресурсе, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 27.01.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, одбијена је тужба Р.Р. из Г.Д. поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинет министра 01 број 118-1-38/11 од 17.08.2011. године, којим је тужиоцу, полицијском службенику Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у Нишу престао радни однос са 22.08.2011. године, због безбедносних сметњи.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетим због повреде материјалног права и повреде правила поступка, подносилац захтева указује да му није достављен одговор на тужбу због чега није био у прилици да се на исти изјасни, чиме је повређено начело контрадикторности као и одредбе члана 61. у вези члана 74. Закона о управним споровима и члан 361. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку. Истиче да му је престао радни однос применом одредбе члана 168. став 1. Закона о полицији, који је неуставан и који је доношењем Закона о изменама и допунама Закона о полицији брисан децембра месеца 2011. године. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка није доставила одговор на захтев који јој је уредно достављен, већ је доставила само списе предмета.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, правилно је одлучио тужени орган, када је поступајући по образложеном предлогу директора полиције, а на основу члана 168. став 1. и 2. Закона о полицији, донео оспорено решење којим је тужиоцу престао радни однос. Ово стога што је тужени орган основано закључио да су код тужиоца током рада настале безбедносне сметње због којих са њим радни однос не би ни био заснован да су у време заснивања постојале, будући да је у поступку несумњиво утврђено да је против тужиоца Р.Р. из Г.Д, покренут кривични поступак оптужицом Основног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт.бр.1932/10 од 24.09.2010. године и да се против тужиоца води кривични поступак пред Основним судом у Прокупљу, због постојања основане сумње да је извршио продужено кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, у стицају са продуженим кривичним делом фалсификовања службене исправе из члана 357. став 1. истог законика.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева којима се указује на повреде правила поступка из члана 61. у вези члана 74. Закона о управним споровима и налази да су исти неосновани јер Законом о управним споровима није прописана обавеза суда да тужиоцу достави одговор на тужбу. Ово стога што је достављање тужбе на одговор прописано одредбама члана 61. ЗУС-а, према којима ако суд не одбаци тужбу по члану 60. овог Закона, дужан је да тужбу достави на одговор противној странци из управног спора и заинтересованим лицима, ако их има, што је Управни суд и учинио. Према одредби члана 74. ЗУС-а само на питања поступка у управном спору, која нису уређена овим законом сходно ће се

примењивати одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Како је достављање тужбе на одговор уређено наведеним чланом 61. ЗУС-а, то нема обавезне сходне примене Закона о парничном поступку у погледу достављања одговора на тужбу тужиоцу. Суд је ценио и наводе захтева којима се указује да је одредба члана 168. Закона о полицији Законом о изменама и допунама Закона о полицији стављена ван снаге, и налази да су исти без утицаја на оцену законитости побијане пресуде. Чланом 46. Закона о изменама и допунама Закона о полицији објављеним у "Службеном гласнику РС" бр. 92/2011 од 07.децембра 2011. године, брисан је члан 168. Закона о полицији, а према одредби члана 48. Закона о изменама и допунама Закона о полицији овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије". У проведеном управном поступку је правилно примењен пропис који је био на снази у моменту коначног одлучивања, то јест у моменту доношења оспореног решења. Побијаном пресудом је, према томе, правилно оцењена законитост решења од 17.08.2011. године, којим је тужиоцу престао радни однос на основу члана 168. Закона о полицији, који је био на снази у време доношења оспореног решења. Како је у спроведеном поступку несумњиво утврђено, а ни у поднетом захтеву се не оспорава, да се против подносиоца захтева води кривични поступак за кривично дело за које се гони по службеној дужности, то је решење којим је тужиоцу престао радни однос на основу одредби члана 168. став 1. Закона о полицији због безбедносних сметњи из члана 111. истог Закона, на закону засновано.

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.